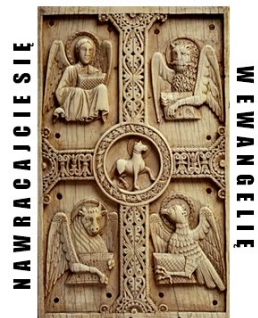

GŁOS SIOSTRY FAUSTYNY

I WIERZCIE

Nr 43 (255) / 2015

Rok Duszpasterski 2014/2015

XXX Niedziela

w ciągu roku

25 października 2015

To my tworzymy Kościół i jesteśmy za niego odpowiedzialni

Helena Oksiuta

„Wierni są Kościołem! Wierni są odpowiedzialni za Kościół, mają w nim swoje obowiązki i swój głos. Wy nie jesteście tylko tymi, którym trzeba jedynie pomagać w zbawieniu, wy jesteście też tymi, którzy mają się zbawiać i zbawiać innych. Kościołem jesteście wy! Wszyscy jesteśmy Kościołem. Dlatego też wszyscy jesteśmy za jego misję odpowiedzialni” (Sobór Watykań-

ski II). Słowo „Kościół” dla wielu chrześcijan oznacza jedynie instytucję, hierarchię, osoby duchowne, czy świątynię i budowlę. Dla wielu Kościół jest czymś „zewnątrznym” w stosunku do nich samych. Kościół to „oni”, to „wy”, ale nie „ja” czy „my”. A przecież to my sami, ochrzczeni, nim jesteśmy. To my budujemy ten Kościół, który przez jednych jest przyjmowany, przez innych zaś odrzucany i krytykowany. Myśląc zatem o istocie Kościoła, rozmyślamy o nas samych, o

tym, kim jesteśmy, i jak powinniśmy postępować. Te ciągłe ataki na Kościół, są znakiem dwóch przykrych procesów, z jednej strony walki z Kościołem wynikającej z niewiedzy, i „chorej” potrzeby walczenia z czymś, z własnego egoistycznego interesu; z drugiej kryzysu wiary i ograniczenia Jego roli w życiu człowieka i społeczeństwa, rodzi się pytanie co z naszą identyfikacją z Kościołem, a co za tym idzie z odpowiedzialnością za Niego? Według ks. Ryszarda Kamińskiego „(...) Kościół jest obecnością Boga w ludziach i historii”. Jeśli chcemy być wierni tej godności, nie wystarczy biernie przyjmować bogactwa wiary. Powierza nam się skarb, który trzeba przyjąć odpowiedzialnie. Św. Albert Chmielowski mówił: „Kościół to jest sukcesja nieprzerwana świętych: ludzi, czynów i zasad, która łączy w jedną całość, tych którzy są złączeni w jednym duchu”. Natomiast Św. Ambroży nauczał: „Kościół nie jest zraniony w sobie samym lecz w nas. Uważajmy więc, żebyśmy przez nasze przewinienia nie zadawali ran Kościołowi”. Ewidentnie o tej prawdzie zapominają ci, którzy za swoją nieobecność w życiu wspólnoty obwiniają Kościół, który według nich jest niedoskonały, nie może być przewodnikiem, strażnikiem wiary i moralności. Jeśli Kościół jest niedosko-

nały, ma braki, to dlatego bo my tacy jesteśmy. Zatem ocenianie błędów Kościoła powinno być dla nas w jakiejś części rachunkiem sumienia. Niestety, często staje się okazją do bezrefleksyjnego, bezmyślnego osądu i krytyki, wypowiedanego z pozycji zewnętrznego obserwatora, albo z „chorego” przekonania, że sami jesteśmy idealni i nie dostarczamy powodów do zgorznięcia. Jednak jak mówi przysłowie: „Zły to ptak, co własne gniazdo kala”. Odpowiedzialność, co wynika z samej definicji, to przyjęcie na siebie obowiązku zadbania o kogoś lub o coś. Czy my przyjmujemy na siebie taki obowiązek w kontekście Kościoła? Poczucie identyfikacji, przynależności do Kościoła zobowiązuje do odpowiedzialności za Niego, za wiarę, za głoszenie Chrystusa. Nasza odpowiedzialność powinna być związana ze świadectwem Kościoła, a przez to i my jako wspólnota wierzących jesteśmy powołani do apostołstwa, nauczania Ewangelii, składania świadectwa słowa, czynu, świadectwa życia. Kościół jest wspólnotą, która – jak uczy papież Franciszek – „(...) idzie i głosi Dobrą Nowinę nie tylko słowem, ale przed wszystkim życiem przemienionym obecnością Boga”. To jak wygląda życie w Kościele wcale nie zależy wyłącznie od księdza, który wbrew myśleniu niektórych też jest człowiekiem i też jest grzesznikiem, też ma swoje słabości i troski. To jak wygląda Kościół

zależy od nas, ode **mnie i Ciebie**. Wiele jest jednak jeszcze do zrobienia w tej kwestii zarówno na płaszczyźnie budzenia w nas świadomości jak i konkretnego zaangażowania. Największym zagrożeniem dla Kościoła jest **swoista „schizofrenia”** polegająca na różnicy pomiędzy ideową deklaracją, a tym co jest w rzeczywistości. W rzeczywistości jest beczynność, bierność w czynach i słowach, albo przeciwnie, moc w „bezsensownej” krytyce. A przecież Jan Jakub Rousseau mówił „(...) dostrzegać niesprawiedliwość i gwałt i milczeć, to znaczy samemu w tych praktykach uczestniczyć”. Taka postawa równa się zezwoleniu na zło, niesprawiedliwość. „Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami” (J 15, 5). Tylko w tajemnicy Kościoła, jako tajemnicy komunii, objawia się „tożsamość” nas wierzących, nasza autentyczna godność. A tylko w obrębie tej godności można określić nasze powołanie i misję w Kościele. Musimy pamiętać, że „częścią” Kościoła stajemy się nie tyle z urodzenia, z przyjmowanych sakramentów, co z wyboru i że jest to proces ciągły, wymagający nie-

ustannej pracy. Pięknie tę prawdę obrazują słowa Hansa Ursa von Balthasara: „Świecki, a w ogóle każdy człowiek Kościoła tym mocniej czuje się Kościołem, im bardziej przejmuje chrześcijańską odpowiedzialność za Kościół”. Kościół ma prawo do aktywnej obecności w przestrzeni społecznej. Głoszenie nauki społecznej, ewangelizacja stanowi centrum misji i dzieła Kościoła. Podstawą do zaangażowania się Kościoła w sprawy społeczne jest niepodważalny fakt, że został mu powierzony człowiek, funkcjonujący w konkretnej rzeczywistości ziemskiej, przestrzeni społeczno-kulturowo-politycznej, dlatego rzeczą naturalną jest, że Kościół wypracowuje doktryny społeczne. Pamiętajmy, że Kościół nie jest jedną z wielu instytucji demokratycznych, jakich pełno dziś na świecie i jaką w każdej chwili można zmienić bądź zupełnie zlikwidować. To nie jest wspólnota tylko ludzka. Założona jest ona przez Boga i przez Niego prowadzona, pozostaje tajemnicą wiary. W świetle wiary trzeba zatem na nią patrzeć. Kościół to my, pamiętajmy o tym...

Więcej jest tych, którzy chodzą do kościoła niż tych, którzy chcą do niego chodzić.

Mark Twain

Nakarmieni słowem Bożym

Ks. Piotr Pastewski

Jednym z ważnych elementów życia chrześcijańskiego jest zasłuchanie w Boże słowo. Ta praktyka była w zasadzie zawsze obecna w Kościele, począwszy od starożytności, a skończywszy na czasach współczesnych. W zasadzie nie ma możliwości rozwoju duchowego bez zasłuchania, a przede wszystkim bez wypełniania słowa Bożego. Zatem ostatecznie spotkanie ze słowem Bożym musi być spotkaniem "żywym". Co to oznacza? Nasz wielki ro-

podobne do życia naszego Mistrza z Nazaretu. Oczywiście lekturze Pisma świętego powinna towarzyszyć modlitwa. To co przeczytamy powinniśmy - ze tak powiem - "obmodlić". Modlitwa bowiem pozwoli nam wejść w istotę poznanego słowa; pozwoli nam wejść w jego głąb. Modlitwa, to skorzystanie z Jezusowego zaproszenia: "Wypłyn na głębię", a więc zaproszenia do tego, by wejść we wspomnianą wcześniej świętą przestrzeń. Wiemy, że słowo Boże zostało spisane pod natchnieniem Ducha Świętego. To On daje temu słowu życie, a poprzez swoją świętą Obecność tworzy ową świętą przestrzeń, do której i my przez lekturę Pisma świętego jesteśmy zaproszeni. Nasza modlitwa, która towarzyszy lekturze Pisma świętego powinna być zatem skierowana przede wszystkim do Trzeciej Osoby Trójcy Świętej. Ducha Świętego powinniśmy prosić, by nas otworzył na przyjęcie słowa Bożego, ale też - jak to określił ks. Krzysztof Wons - "by otworzył sło-

wo Boże przed nami". W ten sposób, kolwiek innych książek czy gazet zapisanatchnieni mądrością Bożą, unikniemy nych ludzkim słowem. Czytanie słowa błędnej interpretacji Bożych natchnień Bożego jest zawsze osobowym spotkaniem." przygotowanych specjalnie dla nas. Stąd

też, przytaczając jeszcze raz wspomnianego wyżej salwatorianina możemy powiedzieć, że "W chwili, gdy bierzemy do ręki Biblię, musimy uświadomić sobie, że podejmujemy czytanie, które jest niepo- wtarzalne i jedyne w swoim rodzaju. Nie może ono przypominać czytania jakich-

Pewnie każdy z nas marzy o osobowym spotkaniu z Panem Bogiem. Pismo święte daje nam ku temu okazję. Zatem potrafimy się i sięgnijmy, przynajmniej od czasu do czasu, po Biblię. Niech ona kształtuje nasze życie i naszą codzienność.

Komunikat Konferencji Episkopatu Polski w związku z wyborami parlamentarnymi zarządzonymi na dzień 25 października

Ojciec Święty Franciszek w adhortacji *Evangelii Gaudium* przypomina, że „odpowiedzialne obywatelstwo jest cnotą, a uczestnictwo w życiu politycznym jest obowiązkiem moralnym” (220). A zatem każdy obywatel – wierzący w szczególności – ma prawo i obowiązek uczestniczenia w wyborach parlamentarnych.

Pamiętajmy jednak, że „Kościół mocą swej misji oraz zgodnie ze swą istotą nie powinien wiązać się” z żadną partią lub „systemem politycznym, gospodarczym czy społecznym” oraz że „właściwe posłannictwo, jakie Chrystus powierzył swe-

mu Kościołowi, nie ma charakteru politycznego, gospodarczego czy społecznego” (*Gaudium et spes*, 42).

Zachęcamy więc każdego z wiernych do głosowania w zgodzie z własnym sumieniem, wrażliwym na dobro wspólne i stojącym na straży życia każdego człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci. Wszystkich wiernych prosimy o modlitwę w intencji naszej Ojczyzny.

Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce

Warszawa, 7 października 2015 r.

MINAŁ TYDZIEŃ...

KAI

zakonnych na I roku formuje się 202 młodych zakonników.

- W porównaniu do ubiegłego roku, diecezje mają o 7 proc. mniej nowych kandydatów do kapłaństwa, natomiast zakony o 2 proc. więcej - komentuje te dane ks. dr Wojciech Rzeszowski, przewodniczący Konferencji Rektorów Seminariów Duchownych.

Najpopularniejsze seminaria w Polsce. Dokładnie 748 alumnów rozpoczęło tej jesieni przygotowanie do kapłaństwa w diecezjalnych i zakonnych seminariach duchownych w Polsce. W sumie, na wszystkich rocznikach formuje się

3571 przyszłych księży - wynika z oficjalnych już statystyk Konferencji Rektorów Wyższych Seminariów Duchownych.

W seminariach diecezjalnych pierwszy rok studiów filozoficzno-teologicznych rozpoczęło 546 mężczyzn. Ośmiu z nich przygotowuje się do kapłaństwa w Międziecezjalnym Wyższym Seminarium Duchownym dla Starszych Kandydatów w Krakowie, potocznie nazywanym seminarium 35+. Natomiast w seminariach

W tym roku najwięcej nowych kandydatów przyjęły na I rok seminaria diecezjalne w Tarnowie i Katowicach, każde po 31. Wprowadzie tarnowskie nadal pozostaje największym seminarium duchownym w Polsce (do kapłaństwa przygotowuje się w nim 190 kleryków), to po raz pierwszy od wielu lat w statystykach nowych powołań znalazło się na pierwszym miejscu ex equo z innym seminarium.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Dzieci, które zbierają obrazki przy okazji nabożeństw różańcowych przyniosą swoje podpisane książeczki w Uroczystość Wszystkich Świętych. Natomiast odbiorą je wraz z nagrodami w niedzielę 8 listopada na Mszy świętej o godz. 11.30

2. Zbiórka misyjna z ubiegłej niedzieli wyniosła 838 zł. Za wszystkie ofiary serdecznie dziękujemy.
3. W środę o godz. 8.30 październikowa msza św. wspólna za zmarłych.
4. W czwartek w czasie mszy świętych modlić się będziemy z formularza o bł. Marcie Wieckiej.
5. W wigilię Uroczystość Wszystkich Świętych, w sobotę o godz. 19.00 rozpocznie się nabożeństwo Noc Świętych, czyli Holy Wins. Jest to katolicka przeciwwaga dla pogańskiego obchodu halloween. Serdecznie zapraszamy.
6. W przyszłą niedzielę będziemy obchodzić Uroczystość Wszystkich Świętych. Msze św. sprawować będziemy o godz. 8.00, 10.00 i 18.00. Nie będzie mszy św. o godz. 11.30. Procesja na cmentarzu wyruszy z Fary po mszy świętej o godz. 13.15.
7. W dniu Wszystkich Świętych przy wejściu na cmentarze ofiarą do puszek można wes-przeć budowę naszej świątyni, a kupując znicz od wolontariuszy hospicjum wspieramy funkcjonowanie puckiego hospicjum.
8. Przy wejściu do kościoła można nabyć.

INTENCJE PARAFIALNE

PONIEDZIAŁEK – 26 października

- 8.30 o ratunek dla Kościoła i Ojczyzny do Boga Wszechmogącego oraz o królowanie Jezusa Chrystusa w naszej Ojczyźnie przez orędownictwo Niepokalanej Maryi Panny, Królowej Polski
- 18.00 + rodz. Stanisława i Julian oraz siostra Maria
+ rodz. Józef i Anna Bigott, Elżbieta Bieszke oraz teściowie Bernard i Agnieszka Bieszk

WTOREK – 27 października

- 8.30 + mąż Aleksander, córka Teresa, rodzice oraz siostry Jadwiga i Elżbieta
- 18.30 + rodz. Stefan i Józefa Selewscy w rocz. śm. Stefana
+ Franciszek Pallach w 8 rocz. śm. i wnuk Krystian oraz o łaskę zdrowia w rodz.

WTOREK – 27 października

- 8.30 + mąż Aleksander, córka Teresa, rodzice oraz siostry Jadwiga i Elżbieta
- 18.30 + rodz. Stefan i Józefa Selewscy w rocz. śm. Stefana
+ Franciszek Pallach w 8 r. śm. i wnuk Krystian oraz o łaskę zdrowia w rodz.

ŚRODA – 28 października - św. Szymona i Judy Tadeusza

- 8.30 MSZA ŚW. WSPÓLNA ZA ZMARŁYCH
- 18.00 + Eleonora, Józef, Krystyna i Jan Rosengarten oraz Józef i Gertruda Szczypior w 20 rocz. śm. Eleonory
o błog. Boże dla ks. Tadeusza w dniu imienin oraz śp. rodziców

CZWARTEK – 29 października

- 8.30 + mąż Kazimierz Zelewski, rodz. z ob. str. oraz bracia August i Paweł
- 18.00 o nawrócenie grzeszników

PIĄTEK – 30 października

- 8.30 + Stanisław Reszka oraz rodzice i rodzeństwo z ob. str.
- 18.00 w podz. za otrzymane łaski z prośbą o dalsze błog. i zdrowie w 25 rocz. ślubu
+ Bronisława Bullmann, syn Zygmunt i synowe w rocz. śm. Bronisławy

SOBOTA – 31 października

- 8.30 + Augustyn i Jadwiga oraz Leon w rocz. urodz. Augustyna
+ Katarzyna Wardowska
- 18.00 + rodz. Wiktor, Aniela i Scholastyka, bratowa Rajmunda, szwagier Zbigniew oraz Irena Patok
+ Franciszek Kirkowski w 20 rocz. śm. oraz Walenty i Tadeusz Okuń o łaskę nawrócenia dla grzeszników

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIEYCH - 1 listopada

- 8.00 + Leon Gruba, rodzice z ob. str. oraz rodzeństwo
- 10.00 + rodz. Weronika i Wacław, siostra Anna i ojciec Roman
+ ojciec Jan, zm. z rodz. Korthals i Palczykowskich oraz cierpiący w czyśćcu
- 18.00 W INTENCJI PARAFIAN

PARAFIA ŚW. FAUSTYNY KOWALSKIEJ 84-100 Puck, ul. Swarzewska 84
tel. (58)7743007, tel. kom. 723967551; faks (58)7746622

e-mail: sfaustyna.puck@gmail.com; www: <http://www.faustinum.jelonek.com.pl>
numer konta parafialnego: BS Puck 4183480003-0000-0000-0417-0001